

Canada 2008 (1)

Ja!!! Di. avond 24 juni. We zitten in een B&B (Gite) en mogen op de computer!! Tot nu toe hadden we alleen draadloos internet gevonden, maar we hebben geen laptop. Allereerst: we hebben een ontzettend gave auto: een Dodge Avenger automaat uiteraard.

Toen we `m kregen zij ze alleen dat we twee keer op de knop moesten duwen om de kofferbak open te krijgen, verder hebben we het helemaal zelf uit moeten zoeken. Dus hebben we cruise control ontdekt en maken daar heel veel gebruik van, want dat gaat perfect op die canadese wegen. Verder stond ik bij een pompstation en gingen de lichten en toeter spontaan op alarm, maar ik wist niet wat ik deed en wist ook niet dat het erop zat, dus keek een beetje geschrokken en de paar mensen die er ook waren keken natuurlijk ook!

Blijkt er een alarmknop op de sleutel te zitten die ik per ongeluk had ingedrukt. Verder rijdt je hier automatisch met een soort stadslicht en toetert de auto een keer als je `m op slot doet. En hij schiet op slot, zodra we harden dan 30 km./uur rijden. We hebben tot nu toe zo`n 2500 km. gereden in èèn week tijd.

Op dag 1 kwamen we aan in Halifax di. 17 juni, we vlogen binnen over Sydney en het enige wat ik zag waren heuvels en bossen en zandweggetjes, help, waar komen we nu dan terecht. We hebben nu niet zoveel gereden. Naar Peggy`s Cove en daar vlakbij in een motel, het is een hele mooie vuurtoren, maar het was nogal koud en niet zo mooi weer.

Het was een dag van 24 uur op en dus een hele lange dag, maar we zijn op plaatselijke bedtijd naar bed gegaan.

`s Nachts onweer en de volgende dag bewolkt.

Het is hier nog voorjaar: de kastanjes bloeien en de seringen. We gaan brunchen met gebakken aardappels en omelet.

Wo. 19 juni. De tweede dag hebben we 400 km gereden, maar daar doe je dus echt de hele dag over. Het gemiddelde per uur is hier 60 km. Dat geeft de tomtom ook aan, zodra we het adres intikken. We zijn heel blij met onze Canada kaart op de tomtom, zonder dat zouden we nergens komen...

Tot Ingonish gereden en daar een lodge gevonden, 25 meter van de oceaan, je kon `m vanuit de slaapkamer horen.

De volgende dag do. 19 juni, helaas regenachtig, en dat terwijl we de Cabot trail willen rijden die heel erg mooi is. Schitterend steeds dat uitzicht op de oceaan, wel nog onweer onderweg. Helaas dacht Frans vandaag wel twee keer dat ie de koppeling in moest duwen met als gevolg dat ik bijna door de voorruit ga....We ontbijten maar weer met frites (brunch), eigenlijk bevalt dat wel.

Deze eerste dagen zijn flink doorrijden, om 17.00 uur komen we in Pictou en hebben onze eerste B&B: de Willow Inn. Dit is wel heel erg leuk, de gastheer vertelt heel veel en doet erg zijn best. Maar we zijn dan ook aan het begin van het toeristen seizoen.

Maar ook hebben we hele gesprekken met gasten van hem die uit Montreal komen. Zo kom je veel te weten en het is heel gezellig!!

Nu krijgen we een ontbijt, goed verzorgd.

Vandaag gaan we met de veerboot naar Prince Edward Island.

Canada 2008 (2)

Ik zou veel meer kunnen schrijven, heb zelf ook een heel uitgebreid boek, maar houd het nu maar beperkt.

Het is nu vrijdag 20 juni en onderweg met de veerboot hebben we niet veel gezien, want het was mistig. Maar alleen over het water, want wij stonden in de zon.

Dit eiland heeft heel rode grond en ze verbouwen er aardappels. De afstanden zijn hier echt enorm, je denkt even iets te doen....

Vandaag zijn we even een uurtje aan het strand geweest, er waren zowaar kleine duinen. We blijven een nacht op het eiland in Victoria en slapen weer in een B&B met een heel knusse kamer en ontbijt!! De avond ervoor hadden we ertegenover in een Pub Fish and Chips gegeten.

We kijken weer uit over het water.

Zaterdag 21 juni gaan we via de brug van 13 km. van het eiland af en door naar Miramichi.

We halen ons volgende adres uit de Lonely Planet, dat is leuk anders hadden we het nooit gevonden!! Ook dit is een B&B in het Governors Mansion, maar hier hebben we niet zo heel veel contact, we zijn de enige gasten. Wel wil de gastheer dat we allemaal toeristische dingen gaan doen en daar houden wij juist helemaal niet van.

De volgende dag moeten we nl. gelijk weer km. maken. We rijden ook het liefst niet alleen maar grote wegen, hoewel de Highway hier heeft geen afritten, maar gewoon zijstraten en af en toe behoorlijke kuilen en slecht wegdek. Maar toch nemen we nog liever een weg vlak langs het water of zo.

Canada 2008 (3)

Zondag 22 juni rijden we door tot de St. Lawrence river, daar is het mistig en maar 13 graden. De B&B die we hadden uitgezocht is helaas niet beschikbaar en we gaan maar in een motel, niks bijzonders, maar goedkoop. Wel makkelijk want het ligt naast de ferry die we de volgende dag moeten nemen.

De natuur is echt prachtig, de uitzichten op de oceaan, op meren, maar ook de vele vele bossen zijn geweldig en zo mooi groen allemaal! Soms is het rotsig, soms met weilanden, soms alleen maar bos....

Vanavond na het eten langs een zalmtrap gegaan, die kon je binnen bekijken, daar telden ze de zalm die de rivier opgaat om eitjes te leggen en er was net een hele grote!

Maandag 23 juni we hoeven niet te haasten, gaan toch niet ontbijten en de boot gaat om 11 uur.

Nou dat ging niet echt op tijd om 12 u. ging ie varen, helaas mistig. Maar het is wel ruim twee uur varen, een stuk van 62 km. Dus dan zouden we pas om 14.30 u. kunnen ontbijten.... Dat is me te lang hoor. Jahoor we gaan op de boot eten, bestellen netjes een sandwich, maar ik zag iedereen al met frites op zijn bord, snert!! Joepie wij krijgen het ook, hoort erbij!! Oh yes.

Ik kijk nog eens op het bonnetje van de ferry en daar staat 10.55 dat ik betaald heb?? Hey Frans kan het zijn dat het hier een uur vroeger is? Ja, we zijn die grens gepasseerd en dus hebben we vandaag een uur extra! We rijden door tot Tadoussac, werkelijk een schitterende plaats.

Canada 2008 (4)

Ja! Ma.avond 30 juni. Ik kan eindelijk weer een stukje schrijven, ben bij een nicht op visite.

Maar eens in de week van alles wat we meemaken valt niet mee....

Tadoussac waren we gebleven: een schitterend plaatsje. Vantevoren hadden we gedacht met een boot walvissen te bezoeken, maar toch besloten het niet te doen, het is duur en als je geluk heb zie je een enkele rug uit het water komen, maar dat is alles.

Dus gingen we een wandeling maken langs de waterkant, geweldig al die vergezichten!!

En ineens zie ik een rug van een walvis uit het water komen, maar helaas te laat voor een foto, toen er weer een te zien was, waren ze al een stuk verder...

De weg houdt ineens op bij Tadoussac, ik heb veel gelezen over de dingen die we zouden tegenkomen, maar dit had ik niet gezien. Er ligt een heel stuk water, ze noemen het een fjord, zo ziet het er ook uit, dus er gaat een ferry 24 uur per dag.

Canada 2008 (5)

Di. 24 juni. Vandaag hadden we geen haast en gingen een wandeling maken. Het was warm en het was anderhalf uur klimmen naar boven, maar het uitzicht wat we daar hadden!!!! Over de hele baai, Tadoussac en een stuk van het fjord, de St. Lawrence river. Onderweg twee slangen (of soort hazelwormen)gezien. En nog schitterende orchidee. Op de terugweg moesten we door blijven lopen, anders werd Frans gelijk gestoken door bendes muggen.

Achteraf bleek dat ze mij ook behoorlijk te grazen hadden genomen.

Daarna de auto weer genomen en naar Quebec gereden. We wilden niet helemaal in de stad slapen, maar ervoor. Ze hadden ook gezegd dit niet te doen, want 24 juni is een feestdag in Quebec, "Jean le Baptiste" en dan zou het druk zijn.

Ik had er een opgezocht uit ons boek op l'Ile d' Orleans, een eiland in de St. Lawrence river (oftewel Fleuve St. Laurent zoals ze hier zeggen) Een schitterend plekje, met alleraardigste mensen, een prachtig huis, met boomgaard en een joekel van een tuin helemaal tot aan de rivier. We lopen dus gewoon in hun huis en woonkamer en zo.

Ze doen echt hun best om engels te praten, maar we praten inmiddels engels en frans door elkaar heen. Het is wel een raar soort frans, ze spreken het met een engels accent uit. 's Avonds verderop op het eiland in een restaurant pannenkoeken gegeten.

Daarna heel lang met die mensen gesproken, het is zo leuk om niet alleen maar het land te zien, maar ook contact te hebben met de bevolking.

Canada 2008 (6)

Wo. 25 juni

Het is zo leuk wat die mensen doen voor je bij een B&B. Het ontbijt ziet er iedere keer schitterend uit, ze maken er een schilderij van.

Vandaag willen we naar de stad Quebec, ze bestaan dit jaar 400 jaar, dus er is van alles extra te doen. We zijn door de oude stad gaan lopen omdat daar zoveel mooie straatjes zijn. Zijn met de boot de rivier overgestoken om de stad van de andere kant te bekijken en op de boot gebleven en gelijk weer terug. Op de boot hoorden we al dat ze kanonnen aan het afschieten waren.

Dus wij weer naar die plek toe en toen gaven ze net een demonstratie van Camp Franche de la Marine met geweer presenteren, vlaggen zwaaien, en ook een demonstratie met hun geweren en bajonetten waarbij er echt geschoten werd. Dankzij onze tomtom komen we steeds weer uit de stad, want anders zou dat niet meevallen, vandaag hoeven we niet zo ver te rijden, maar 100 km. tot Trois Rivieres. Daar was de B&B die we hadden uitgezocht vol, maar hij wees ons naar een andere: een prachtig herenhuis met wel enorm krakende vloeren, maar een erg aardig echtpaar. En voor de zoveelste keer aan het water.

Canada 2008 (7)

De volgende morgen (do. 26 juni) aan het ontbijt, hadden we een gezellige ovale tafel met nog twee echtparen, maar dit is wel heel intiem....

Maar de gesprekken waren erg leuk, je went wel aan het frans met dat accent, na een paar dagen leer je het aardig verstaan. Er was een echtpaar uit Ottawa waar we hierna naartoe willen die ons gelijk hun tel. nummer gaven als we soms wat wilden weten over de stad, zij was schrijfster voor de Canada Geografic en deed een verhaal over Trois Rivieres, moest interviews doen en voor de radio. We betaalden met visa, maar dit was nog op de ouderwetse manier en er werd dus geen tel.contact gemaakt zoals wel gebruikelijk is....

Dit was ons geluk, want toen we getankt hadden, bleek onze visa geweigerd. We hadden gelukkig cash om te betalen. We hadden gelukkig net een heleboel gepind. Maar omdat dit toch wel spannend is en omdat ze ons hadden afgeraden in het weekend naar het Algonquin National Park te gaan, hebben we ons programma omgedraaid en zijn eerst naar oom Henk en tante Mien gegaan. Ondertussen met Lidy ge-sms-t of ze naar visa wilde bellen wat we konden doen. We moesten geld storten en dan zou het met drie dagen in orde zijn. Oeps, drie dagen zonder geld is wel veel... Deze dag zouden we nog naar Ottawa de hoofdstad van Canada.

We hadden een leuke B&B in de stad gevonden op loopafstand van alle mooie gebouwen. Betalen met cash dan maar. En alleen dingen opzoeken die gratis zijn 😊

Canada 2008 (8)

In deze B&B hadden we een Zwitsers meisje wat meehielp. Ze wilde lerares engels worden en was daarom in Canada. En 's morgens aan het ontbijt (vr. 27 juni) een 83 jarige vrouw uit Ottawa die haar voorouders de eerste waren, 70 jaar na de oprichting van Canada, die uit Parijs naar Canada geëmigreerd waren. Zij reisde nog naar Europa, ging in sept. een rondtoer doen in Italië!!

Ze vertelde van alles, ook wat we konden bezoeken, dat we langs Thousand Islands moesten rijden als we naar Toronto gingen. We hebben heel veel mooie gebouwen gezien, eentje met uitzicht helemaal over de stad en een kanaal met 8 sluizen vlak achter elkaar met een enorm hoogte verschil... Maar omdat we geen dingen meer met de visa kunnen doen, rijden we vandaag helemaal door naar Toronto, Mount Pleasant waar mijn oom en tante wonen, maar het is zeker elf uur in de avond als we daar zullen zijn, dus moeten we toch nog een motel zoeken.

Na drie pogingen vinden we om kwart voor twaalf nog een die we kunnen betalen, we hebben nog precies 57 cent in onze portemonne als we gaan slapen. De volgende dag

(za. 28 juni) zouden we nog de borg van 11 euro terugkrijgen en zouden we kunnen ontbijten.

Maar toch nog even de visa bij een bank uitproberen en vragen of ze ook weten waar je de giropas kan gebruiken....

Niet bekend, ze konden er niets mee. Maar ze wezen ons naar een bank verderop. Oh, laat die bank nou het maestro logo hebben, yes, we kunnen pinnen, hè, dat voelt een stuk prettiger. Nu kunnen we fatsoenlijk ontbijten, met een grote koffie!!

Dus we bestellen wat we lekker vinden, het kost 11.56, hadden we dat gedaan zonder te pinnen dan hadden we nu nog 0.01 overgehad!!

Tegen elven op zoek naar mijn oom en tante, zonder waarschuwing, maar ze waren thuis! Even wennen, maar het klikt gelijk. Of we koffie lusten of iets fris, nou koffie graag... Of ik dan even meeding naar de winkel (koffie halen), later begreep ik dat ze eigenlijk nooit thuis koffie drinken, dus ze moest een pak halen. Ook op visite geweest bij Steve en Marian (mijn nicht). Klikt echt goed!! Jammer dat ze zo ver weg woont.

De volgende morgen willen we naar de Niagara watervallen, het is daar altijd druk, dus dat maakt niet uit dat het in het weekend is.

Maar... of we dan 's morgens eerst met hun mee om de koffie gaan om half acht.

Dat is dus de gewoonte, dus onze wekker op 6.45 u. gezet!!

De watervallen zijn geweldig!! Toen we aankwamen was het bewolkt, hebben we een eind langs de waterval gelopen. De lucht werd inmiddels donkergrijs, dus maar eens achter een bak koffie aan, uiteraard bij Tim Hortons!! Onze favoriet, met geweldig lekker verse koeken!! En ja, daar kwam het onweer. Dan kunnen we ook de journey behind de Fall doen, wordt je toch ook nat bij. Je staat dan op een platform halverwege de waterval met allemaal een gekregen gele regencape. Inmiddels scheen de zon, het derde weertype van die dag, dus weer foto's maken, want je kunt er echt geen genoeg van krijgen. En al die mensen die daar lopen, uit alle hoeken van de wereld, geweldig!! We hadden kunnen blijven, de waterval is 's avonds verlicht en er zou vuurwerk zijn, maar het is nog ruim een uur terug rijden, dus gaan we nog langs Niagara-on-the-Lake, een heel gezellig stadje waar we avond hebben gegeten.

Ma. 30 juni, weer de wekker op 6.45, koffie en daarna gaan we golfen!! Onze visa uitgeprobeerd, helaas, dus vóór twaalfen nog even de visa bellen. Het zou dus vier tot vijf dagen duren, ze hadden nooit mogen zeggen drie dagen.... Pas wo. 2 juli konden we 'm weer gebruiken, want 1 juli is een feestdag in Canada ☺, dus nog maar contanten gehaald, we weten inmiddels bij welke bank.

Het golfen: nou dit is best leuk, maar kost wel oefening, je bent wel de hele tijd lekker buiten en bezig. Zij doen het elke dag, behalve in het weekend of feestdag. Maar... het leverde wel natte sokken op, want er ligt veel dauw, wat ook onze bal afremt, want wij kunnen niet omhoog slaan.

Maandagmiddag gaan mijn tante en ik en mijn nicht Marian winkelen, oh yeah. Koffie gedronken met Cinnabon, valt niet te omschrijven, warm met vooral veel kaneel en ontzetten lekker!! Frans gaat naar de rand van het Erie Lake, Port Dover, van de zon en water genieten.

's Avonds pizza gehaald voor ons zessen.

Di. 1 juli Canada Day. Dus geen golf, maar wel koffie, dus toch 6.45 u. We willen vlak na de middag naar het Algonquin National Park vertrekken voor twee dagen, de feestdagen zijn dan voorbij, dus beter. Helaas zijn twee B&B niet thuis en de derde vinden wij niks. Dus een motel in Dwight. Gezellig voor een motel, 20 km vanaf de ingang van het park.

Ze hebben ons gewaarschuwd voor blackflies, die steken niet zoals muggen, maar happen een stukje huid...

Wo. 2 juli Voor 13.00 afgesproken een guided canou trip te maken. Eerst dan nog een kleine wandeling om een meertje. Je moet de muggen wel van je afslaan en steeds opnieuw citronella op je smeren.

De kanotrip is erg leuk, wel staat er veel wind, dus terugvaren is wat pittiger. Elk één peddel, de voorste maakt vaart, de achterste stuurt vooral. Geen last hoor van die vliegen??!! Hoewel bij Frans loopt er een straaltje bloed langs zijn oor.

Voor slapen weer uit het park, maar wel natuurlijk een ander motel, want we willen zoveel mogelijk verschillend. Een hele leuke gevonden met een mooie tuin, een meertje met vrij gebruik van kano's (maar heb al kano-armen) én een restaurant erbij, dus we hoeven de deur niet meer uit!! Lekker buiten eten, maar toen deed regen roet in het eten. Even later droog, dus gezellig elk op een Bearchair in de tuin.

Daarna naar binnen, zie ik overal bloed op mijn benen, voeten?? Wat blijkt die soort fruitvliegjes zijn de blackflies, ja, hallo daar stikt het van, en die gaan dus onder je shirt en zo, dus nu blijf ik onder te zitten, met inderdaad kleine ronde korstjes... en grote rode vlekken.

Do. 3 juli Vandaag nog een flinke wandeling op het programma en dan weer terug naar Mount Pleasant. Door het bos, langs een meer, over een hele oude vergane railway en een schitterend uitzicht op 150 meter hoogte!!

Maar wel over modderpaadjes met glibberige stappen en een muggen!!

Nog steeds geen Moose gezien, geen zwarte beer, geen Racoon (alleen aangereden).

Wel veel eekhoorns, ook in de tuin bij mijn oom en tante, maar die zijn voor hun heel gewoon, en een schatje van een Chipmunck.

Dus..... we moeten nog een keer terug.

Op weg uit het park stak er nog een schildpad over.

Vr. 4 juli Opstaan 6.45 u. en een rondje golfen. Dan langs Marian, daarna ontbijt, inpakken en naar het vliegveld om 13.00 u.

We vliegen om 17.30 en zijn in Frankfurt om 7.00 u. plaatselijke tijd, dus... hebben we geen nacht. Als het 02.00 is, voelt het voor ons nog maar als 20.00, toch maar proberen te slapen, maar om 05.15 kwam het ontbijt alweer...

De reis ging voorspoedig.